

שנות
תרבות בנגב

50

Be'er Sheva
Theater

**תיאטרון
באר שבע**

קומדיה פרועה

טופס 17

על רשלנות רפואית

מאת **גיא מרוז**
בימוי **אלון אופיר**

מחזה ומוזיקה **גיא מרוז**
בימוי **אלון אופיר**

עיצוב תפאורה **ניב מנור**
דרמטורגיה **שחר פנקס**
עיצוב תלבושות **גילי כוכבי**
עיצוב תאורה **קרן גרנק**
עוזרת במאי **שירן מעוז**

אמיר קריאף
פרופ' ינק'ה ברבישטיין, מנכ"ל בית החולים

אורן כהן
ד"ר קופחתי, סמנכ"ל לענייני ציביון יהודי

אדוה עדני/ מאי שניידר
רוחמה, אחות ראשית

שמעון כהן/ אברהם סלקטר/ רוברטו פולק
יצחק כנעני, חולה, פנסיונר

אדיר שטיבלמן
שון, הנכד של כנעני

ניצה שאול
חדווה בן משה, אחותו של המנותח יצחק

יואב הייט
ד"ר פינקסובר, מפקח משרד הבריאות, יו"ר הוועדה

ליאב תורג'מן
ואסים הסניטר

יום קשה עובר על פרופסור ינק'ה ברבישטיין, מנתח בעל שם עולמי ומנהל בית החולים "שערי תקווה". רגע לפני ביצוע השתלת לבלב מהפכנית, הוא מגלה שמשרד הבריאות שוקל לבטל את ההליך ההיסטורי עקב ליקויים שהתגלו בבית החולים תחת ניהולו. פרפ' ינק'ה נאלץ לראשונה בחייו, להסתיר, להמציא ולשקר (כפי שלא עשה מעודו) כדי להציל את בית החולים, את הקריירה שלו ואת ההשתלה ההיסטורית. במקביל, יצחק כנעני, חולה מן השורה, עושה טעות פטאלית ומגיע לבית החולים ללא טופס 17.

מערכת הבריאות החולה בישראל מתגלה במערומיה בפארסה המשוגעת **טופס 17**, בה רופאים נאלצים להסתיר חולים בארון בזמן שמשרד הבריאות מחפש שאריות חמץ בחדרי הניתוח.

בסופו של דבר, מתברר באופן סופי – הצחוק יפה לבריאות. כל השאר – פחות.

תודות לבית חולים סורוקה על סיוע במתן בציוד רפואי.

הצגה ראשונה 14 בנובמבר 2022, תיאטרון באר שבע
 ⌚ **כשעה ועשרים דקות** ללא הפסקה

מהו טופס 17?

טופס 17 הוא טופס התחייבות של קופת החולים כלפי נותן שירות או טיפול רפואי לשלם בעבור השירות או הטיפול הרפואי שיינתן על-ידו למבוטח.

הטופס ניתן למבוטח לפני קבלת השירות או הטיפול ומהווה תנאי הכרחי למימון השירות על ידי הקופה.

מבוטח שקופת החולים סירבה להנפיק עבורו טופס התחייבות (טופס 17) רשאי לערער לנציבות קבילות הציבור.

הנפקת טופס 17 כרוכה בתשלום השתתפות עצמית של כ-30 ש"ח לכל שירות רפואי ברבעון קלנדרי (הסכום עשוי להשתנות בין קופה לקופה).

על כתיבת טופס 17

/ גיא מרוז, המחזאי

לפני כשנתיים ביליתי לא מעט בבית חולים מרכזי וגדול בישראל. זה היה בעקבות תאונת דרכים של בן משפחה ולאור האשפוז הארוך "בילינו" שם לא מעט. באחד הימים, במשמרת שלי, היה צורך לעשות CT לפצוע ואני הייתי האיש שהלך אחרי האלונקה בעקבות סניטר מקסים אך עייף עד למאוד. הוא היה בשיאה של עוד משמרת של יממה וחצי, משמרת רגילה לגמרי מבחינתו. הלכנו בדממה במסדרונות הבלתי נגמרים של בית החולים הענק, עיר ואם בישראל (אתם בטח מכירים את זה) ומכיוון שהייתי כבר "וותיק" שמתני לב שאנחנו לא ממש הולכים לכיוון מכון ההדמיה. לא רציתי להציק לסניטר התשוש אבל כשהיה לי ברור שאנחנו בדרך הלא נכונה עצרתי את התהלוכה ושאלתי, לאן אנחנו הולכים? "מה ז'תומרת?" ענה הסניטר בקול סדוק. "לעשות דיאליזה". מזל שזה היה בית חולים כי אירוע הלב המתקרב שלי היה במרחק פעימה. עצרנו הכל, התבררה הטעות הקריטית- ולדיאליזה שלום- אני מקווה שהחולה שהיה זקוק לה קיבל אותה. גם לפצוע שלום- קיבל את הסי.טי. המגיע לו! ברור לי שגם אם היינו מגיעים לדיאליזה- ברגע האחרון מישהו היה עצור את זה, אבל תחשבו על עשרות אלפי המקרים שהטעות לא התגלתה בזמן...וזה האירוע המחולל שגרם לי לכתוב את **טופס 17**.

כי האירוע הקטן הזה, כביכול קטן, לא הניח לי. אני יודע ומשוכנע שבישראל יש רופאים מהטובים בעולם. אני גם יודע ומשוכנע שהם עובדים נגד כל הסיכויים כשהכל מסביבם מתמוטט. כעיתונאי עשיתי עשרות כתבות וסדרות על מערכת הבריאות. כשלא הייתה ברירה עשיתי גם קולונוסקופיה בשידור חי כדי להבהיר לצופים שזו בדיקה מצילה חיים.

הפעם חשבתני, שלמרות שמדובר בחיים ומוות, אפשר לספר את הסיפור המשוגע של מערכת הבריאות הישראלית באופן מצחיק, סאטירי. חשבתני למשל, שאם באמת אסור להכניס

שני אנשים ששמם משה לאותו חדר בבית חולים (תקנה אמיתית!) כי יש חשש שהצוות יתבלבל ביניהם למרות כל הדיגיטציה ואמצעי הזהירות- הגיע הזמן לכתוב על זה מחזה.

אם אנשים עובדים 30 שעות ברצף, אם אין תקציב לקפה לרופאות ולרופאים, אם כל מכון לב קטן נקרא על שם טייקון אחר (כי אחרת לא יהיה מכון לב קטן) אם בכל הצפון יש רק מכשיר MRI אחד- חייבים לכתוב על זה קומדיה.

ואם אנשים, גם אנשים מבוגרים עד למאוד, עדיין צריכים להשיג **טופס 17** לבד למרות שבית החולים וקופת החולים נמצאות באותו צד- מישהו צריך לצחוק על זה, כי הרי הצחוק יפה לבריאות...

אבל שלא תהיה טעות- המחזה הזה נכתב ממקום של אהבה עצומה לרופאות לאחים לאחיות ולצוותים התומכים, וגם ממקום של תסכול עמוק מאבסורד שמתרחש כל יום ברוב בתי החולים בישראל.

וכן, אני מאמין שאפשר גם לצחוק על זה כי אנחנו באולם התיאטרון ואת המסקנות נשאיר ליום שאחרי. ברור לי שכל אחד מכם היה בבית חולים כחולה או כמבקר. הערב, אני מבטיח שהביקור יהיה בילוי. לפחות מקווה שכך.

אם זה לא היה **עצוב**, זה היה **מצחיק**

/ אלון אופיר, במאי

מצבה של מערכת הבריאות מעורר דאגה כבר שנים רבות. מי שלצערנו נזקק לה, נתקל במצב העגום ממקור ראשון ומתוך חוויות קשות. האחרים בני המזל, צופים בדיווחים בחדשות ומצקצקים בסלון בפרצוף חמור סבר.

בירוקרטיה מתישה, טעויות רפואיות, אנשי צוות מותשים וחולים ומשפחותיהם שמגיעים לאלימות קשה נגד אלה שנמצאים שם כדי לעזור להם עד כמה שהם יכולים.

איך אפשר לביים קומדיה על הנושאים הקשים אלה? כך תהיתי לפני שהתחלתי לקרוא בפעם הראשונה את המחזה **טופס 17**. ואז קראתי. וצחקתי. התקשרתי לגיא מרוז ושאלתי איך הצליח להמציא מצבי קיצון כל כך מצחיקים. התשובה שנתן לי ענתה גם על השאלה המקורית: "**לא המצאתי כלום. אלה חוויות אמיתיות שאספנו במשפחה מביקורינו התכופים במערכת הבריאות. הדבר היחיד שהוא בדיוני הוא ההשתלה המהפכנית שבפתח המחזה.**" שבוע לפני תחילת החזרות גם זה הפך למציאות כשבחדשות דיווחו על פריצת דרך דומה בתחום ההשתלות. מאז הבנתי. המצב כל כך קיצוני, שעליו נאמר: "**אם זה לא היה עצוב- זה היה מצחיק.**"

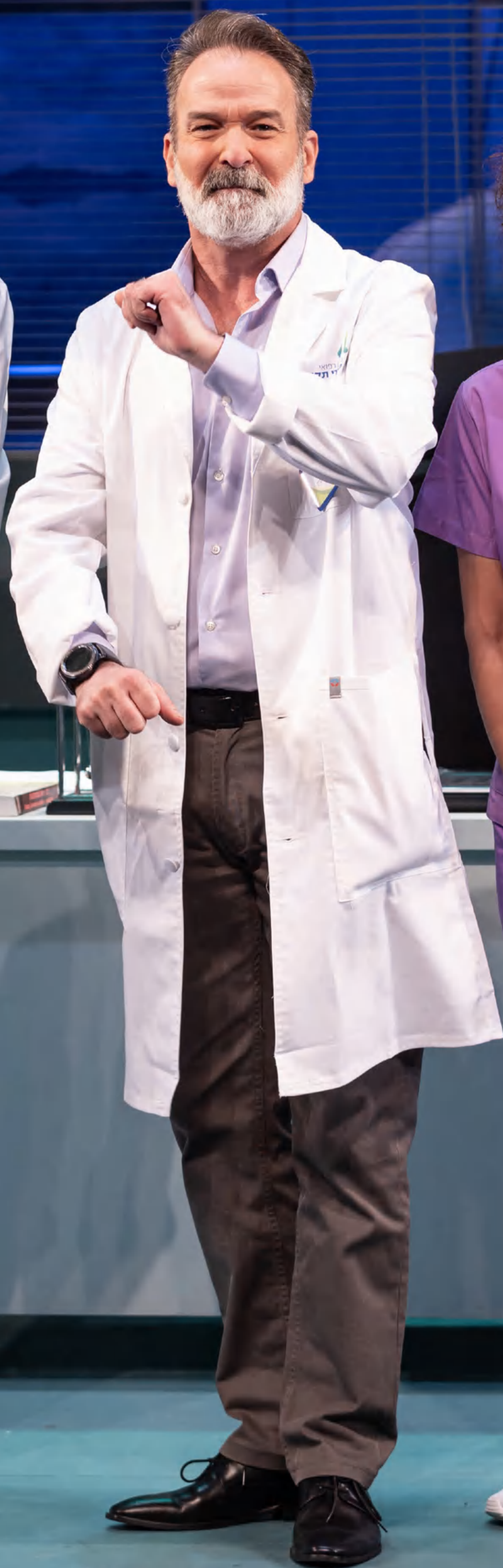
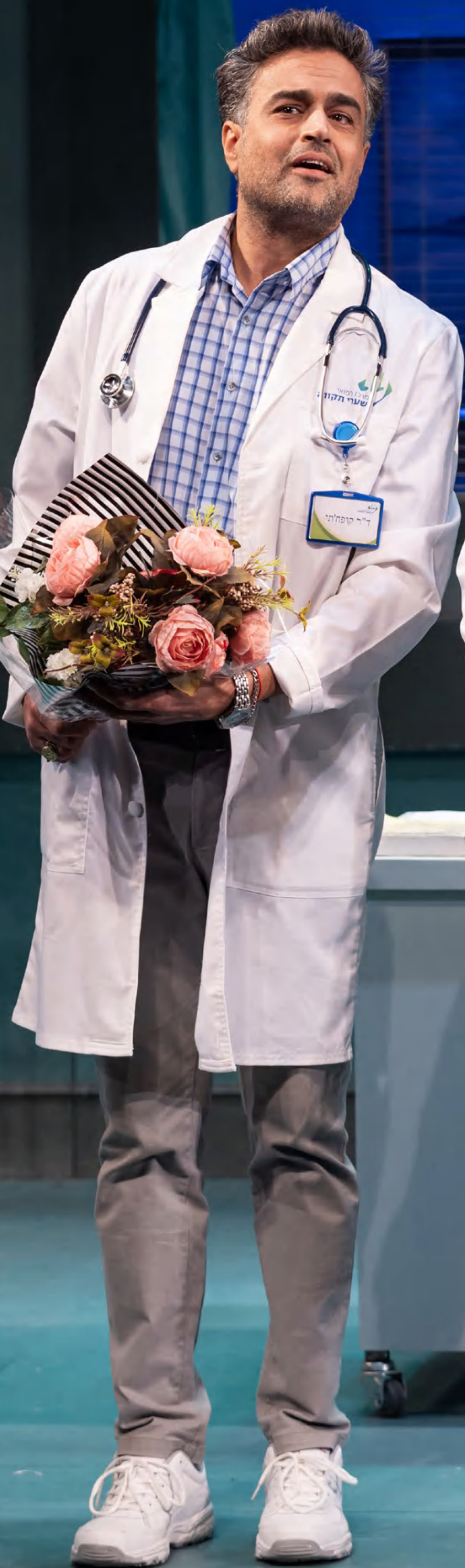
כל קומדיה מבוססת על כאב. כאב עמוק. הדמויות בקומדיה נתקלות בקשיים כל כך גדולים, שהדרך לפתרון היא קיצונית, מצחיקה ואולי אפילו מוגזמת. ככל שהמצב בלתי ניתן לפתרון והפלונטר הופך לבלתי אפשרי, שם מתחיל הצחוק הגדול.

מנגד, הדמויות במחזה עובדות בבית החולים כבר שנים רבות. המצב לא חדש להן. הן כבר לא כועסות. הן עברו את שלב העצבים כבר מזמן. כל שנותר להן הוא ייאוש וכשהמצב בלתי אפשרי, הייאוש מקבל צורה של חיוך מיואש. והרי חיוך הוא מדרגה אחת לפני הצחוק הגדול.

בדרך זו ניסיתי לעצב על הבמה דמויות שאינן זועמות אלא מיואשות. בליבן נותרה תחושת השליחות שלהן והאופטימיות שעוד אפשר להסתדר גם במצב הבלתי אפשרי של בית החולים.

הקומדיה היא חוויה חברתית בניגוד לדרמה, שמזמינה חוויה אישית ומופנמת יותר. אדם יכול לצפות בדרמה כשהוא לבד באולם ולהצליח להנות הנאה עמוקה ומזככת. בקומדיה, אותו אדם בודד באולם, היה עובר חוויה קשה, משעממת ומביכה. בקומדיה אתה צריך קהל באולם מלא, רצוי גדול וחשוק. אתה צוחק בחברה, קשה לך לצחוק לבדך. ריבוי הקומדיות ברפרטואר התיאטרוני בארץ, (לדעתי), מעיד על חברה מפולגת שמחפשת בנרות משהו להתאחד סביבו ולהזדהות אתו. ולכן - אין כמו קומדיה כדי להתאסף סביבה ואין כמו מערכת בריאות חסרת אונים או מיואשת, כדי להזדהות איתה.

מתוך "מסמך הכנסת" בנושא רשלנות רפואית

קרוב לאלפיים מקרי פטירה בעשור שבין 2005 ל-2014 עוררו חשד כי הנפטרים נפלו קורבן לרשלנות רפואית.

כך עולה ממסמך של מרכז המידע והמחקר של הכנסת מיוני 2017 על "טיפול משרד הבריאות ברשלנות רפואית בישראל" (להלן: "מסמך הכנסת"). סך המקרים האמור לא כולל מקרי מוות מזיהום, שמספרם מגיע לאלפים בשנה, ושחלקם נובע מתנאי טיפול לא נאותים, כפי שצוין במסמך. לכן יש להניח כי הרבה יותר מאלפיים מטופלים נפטרו בעשור הנ"ל עקב רשלנות רפואית.

זהו רק אחד הנתונים המדאיגים שנאספו בעשור האחרון בנוגע לרשלנות הרפואית בישראל. כך למשל, דו"ח של משרד הבריאות מינואר 2016 בדבר מקרים שעוררו חשד לכשלים בטיפול רפואי מצביע על שלל ליקויים חוזרים בהתנהלות אנשי ומוסדות רפואה בארץ. בין הליקויים: חוסר ניסיון מקצועי, שימוש בצידוד לא תקין, הימנעות מעריכת בדיקות חיוניות, התעלמות מנתונים רפואיים ועוד.

במקביל, בין 2005 ל-2017 זינק מספר תביעות הרשלנות הרפואית המוגשות בכל שנה לבתי המשפט בארץ. חלק מהנתונים מצביעים על עליה של עשרות אחוזים וחלקם על הכפלת מספר תביעות. כמו כן, על פי מסמך הכנסת, סכום הפיצויים השנתי ששולם בגין תביעות רשלנות רפואית נגד מוסדות רפואה ממשלתיים, עלה מ-כ-132 מיליון ₪ ב-2005 לכ-262 מיליון ₪ ב-2015.

טעויות רפואיות הן גורם המוות מספר שלוש בארה"ב

לפי מחקר מקיף, טעויות רפואיות אחראיות ליותר מרבע מיליון מקרי מוות בשנה בארה"ב - קרוב ל-10% ממקרי התמותה; הרשויות אינן דורשות דיווח על טעויות רפואיות והן אינן נכללות ברשימה השנתית של גורמי המוות

טעויות רפואיות לא מוזכרות בתעודות פטירה בארה"ב, וגם אינן נכללות בדירוג גורמי המוות המתפרסם מדי שנה. אך מחקר חדש, שהוביל פרופ' מרטין מאקארי מהמחלקה לכירורגיה בבית הספר לרפואה באוניברסיטת "ג'ונס הופקינס", מצא כי הן אמורות להיות במקום ה-3 ברשימת הגורמים במחקר המתמקד בטעויות רפואיות, בבתי חולים ובמקומות אחרים שבהם מסופקים שירותים רפואיים. לדברי המחברים, הנתונים ממחישים עד כמה רחבה התופעה. הרשויות נקראות על-ידי מחברי המחקר להעריך את מידת האחריות של טעויות רפואיות לתמותה באופן רשמי ומסודר. החוקרים ציינו כי לפי הערכותיהם, טעויות רפואיות גורמות למותם של 251,454 בני אדם מדי שנה בארה"ב - יותר ממחלות נשימה, תאונות, שבץ מוחי ואלצהיימר. רק מחלות לב (גורם המוות מספר אחת עם 614,348 מקרי מוות בשנה) וסרטן (גורם המוות מספר שתיים עם 591,699 מקרים) מדורגים לפני טעויות רפואיות.

מחלות נשימה, למשל, גובות את חייהם של 147,101 בני אדם מדי שנה; שבץ אחראי ל-133,103 מקרי מוות; מחלת אלצהיימר ל-93,541; סוכרת ל-76,488; שפעת ודלקת ריאות ל-55,227; מחלות כליה ל-48,146 והתאבדויות ל-42,773. זאת, לפי נתוני המכון הלאומי האמריקני לסטטיסטיקה בנושאי בריאות.

פרופסור מאקארי מסר כי תחת ההגדרה טעויות רפואיות נכללת רשלנות של רופאים, טיפול כושל, אי-הבנות ו"קצרים" בתקשורת בין אנשי צוות רפואי במהלך מעבר מחלקות. **"יותר מדי אנשים מתים עקב הטיפול הכושל שניתן להם מאשר ממחלתם שהביאה אותם לאשפוז או לקבלת טיפול רפואי"**, הדגיש פרופסור מאקארי.

סוגיית בטיחות החולה זוכה רק בשנים האחרונות לתשומת לב מרכזית, ומקרים של טעויות רפואיות ("רשלנות רפואית") מדווחים יותר ויותר בתקשורת הכללית. ב-1999 המכון לרפואה בארה"ב (IOM) כינה טעויות רפואיות שניתנות למניעה "מגפה", והדיווח על ממדיה היכו בהלם את הממסד הרפואי בארה"ב.

המחקרים נעשו בין שנת 2000 לשנת 2008, והם שהביאו עתה את החוקרים לבצע חישוב עדכני יותר, ולדבריהם - מדויק יותר - של ממדי התופעה. לפי המחקר, כמעט 700 מקרי מוות מדי יום מיוחסים לטעויות רפואיות בארה"ב. המחקר מצא, כי טעויות רפואיות אחראיות ל-9.5% מכלל מקרי המוות השנתיים בארה"ב.

פרופ' מאקארי אמר, כי ניתוח הנתונים שביצע **"שופך אור על בעיה שבתיה חולים רבים וכן מתקנים אחרים שמספקים שירותי בריאות מנסים להימנע מלדבר עליה"**.

לפי הדיווחים בארה"ב, למרות שספקי שירותי הבריאות והטיפול הרפואי מהללים את נושא בטיחות החולה הנמצא בראש מעייניהם ומספרים על ועדות שונות העוסקות בנושאי בטיחות ופרוטוקולים שעל-פיהם הם פועלים, רק מעטים מאותם מוסדות מספקים לציבור נתונים על מקרים שהתרחשו באמת והובילו למוות.

המרכז למניעת ולבקרת מחלות בארה"ב, איננו מחייב דיווח על טעויות רפואיות (CDC) במסגרת שלל הנתונים שהוא אוסף בכל הקשור לתמותה וגורמי מוות. בנוסף, הנתונים מגיעים למרכז לבקרת מחלות תוך שימוש בקודים, מה שמקשה עוד יותר להבין מה בדיוק קורה בנושא הזה גם ברמה הארצית.

עורכי המחקר קראו לעדכן את הנתונים שהוא אוסף ולחייב רופאים לדווח בכל מקרה שהתרחשה טעות רפואית, תוך כדי טיפול שהוביל למוות של חולה. פרופ' מאקארי מציע לרשויות הממונות על נושאי הבריאות והטיפול הרפואי לאמץ את נוהלי

הדיווח בתחום התעופה בתחום הבריאות. **"יש צורך במחקר ארצי שיצביע על דפוסי התנהגות שגויים שמובילים לטעויות רפואיות בבתי החולים"**, אמר.

הרופא ד"ר פרדריק ואן-פלט, יועץ בתחום הטיפול הרפואי, אמר בהקשר זה ל'ושינגטון פוסט', כי בעיה אחרת שלעתים מתעלמים ממנה היא לגבי מספר החולים שמצבם החמיר עקב טעויות רפואיות. לא מן הנמנע, אמר, כי אם יכללו במסגרת הנתונים גם את נושא הזה, שיעור מקרי המוות היה למעשה גבוה הרבה יותר.

פרופ' רן בליצר, מנהל מחלקת תכנון מדיניות בריאות ב'שירותי בריאות כללית' ויו"ר החברה הישראלית לאיכות ברפואה, אמר ל'ישראל היום' שדיווח על המחקר בשבוע שעבר, כי כבר לפני שלוש שנים בוצע מחקר שסיפק הערכה דומה לגבי תופעת הטעויות הרפואיות.

"רבות מהן נגרמות גם בידי אנשי מקצוע טובים ומסורים ביותר הפועלים במערכת הבריאות בתנאי עבודה קשים שלא בנויים להתמודד עם העובדה שגם בני אנוש טועים", אמר פרופ' בליצר. הוא סיפר כי משרד הבריאות השיק באחרונה, לראשונה בישראל, מערך מדדי איכות בכל הנוגע לטיפול הניתן בבתי החולים, כדי לנסות לצמצם ככל האפשר את תופעת הטעויות הרפואיות

בארה"ב, טעויות רפואיות הן סיבת המוות השלישית בשכיחותה, טוען מחקר שפורסם ב-Journal of safety medicine ב-2013, והן מובילות למאות אלפי מקרי מוות בארה"ב בכל שנה. פרופ' בייטס, שנחשב אוטוריטה בתחום הבטיחות הרפואית, מספר בריאיון מיוחד ל'גלובס' שנתונים דומים מתקבלים במחקרים שונים הנעשים במדינות מפותחות שונות, והמצב במדינות מתפתחות חמור אפילו יותר. הסכנות לא נגמרות בבית החולים. טעויות שניתן למנוע נעשות גם על-ידי רופאי הקהילה או בטיפול עצמי בבית, באחוזים שאינם נופלים מאלה של בית החולים.

אלם: בני בכר

גיא מרוז מחזה ומוזיקה

עיתונאי מחזאי סופר ומוזיקאי. אחרי שירות צבאי בלהקת חיל חינוך, כתב במשך 15 שנים מוזיקה לכארבעים הצגות תיאטרון.

הגיש תכניות טלוויזיה רבות ויצר יחד עם רעייתו אורלי וילנאי, יותר מעשרה סרטים דוקומנטריים, ביניהם סדרת הסרטים "מוסר השילומים". בין הסרטים שנחרטו בשיח הציבורי גם הסרט "זוג או ילד" שליווה את תהליך טיפולי ההפריות שעברו בני הזוג. כתב ארבעה מחזות - "דרך השלום" ת' באר שבע, "עיתונאי

על תנאי", "ראש המועצה" ת' הבימה, "ערב בלי יגאל עמיר" מחזה אותו כתב בעקבות רצח רבין- ת' הקאמרי במה 3, הגיש את הסדרה "בולדוג" ואת תכנית הערב של ערוץ עשר אחרי תשע שנים בהם הגיש יחד עם וילנאי את תכנית הבוקר של הערוץ. עסק לא מעט בסאטירה הגיש וכתב בין היתר את "המחשוף" "נייס גיא" ו"אגרוף הזעם". יחד עם אורלי וילנאי הגיש וייסד תכניות רדיו וטלוויזיה, ביניהן "יהיה בסדר" בגלי צה"ל, "חוזרים עם תשובה" אורלי וגיא בע"מ". במשך 14 שנים כתב טור שבועי במעריב "מרוז פלייס" והוציא עד היום ארבעה ספרים. מרוז חתן פרס אומץ ופרס הרשות השנייה לתחקיר החברתי הטוב ביותר. ב-2020 יצר עם וילנאי את הסרט "ומה עם כל העולם טועה" סרט על מחדלי הקורונה ששודר ברחבי הרשת והגיע ליותר ממיליון וחצי צפיות. בשנת 2020 הקים יחד עם אורלי וילנאי את ה"ערוץ הדיגיטלי של אורלי וגיא" בו הם משדרים מדי יום.

אלון אופיר במאי

שירת בלהקת פיקוד המרכז. בוגר בית צבי.

בין תפקידיו: משרתם של שני אדונים, שלוש אחיות, הסוחר מוונציה, החולה ההודי (הבימה), **המורדים (זוכה פרס התיאטרון 98')**, רצח, כטוב בעיניכם (הקאמרי), מ. באטרפליי, המתחזה, כטוב בעיניכם, **הרוזן ממונטה כריסטו (פרס התיאטרון 2009)**, הכל אודות חוה, הגיבן מנוטרדאם (ת' באר שבע), הכלב היהודי (הצגת יחיד, ת' הסימטה), שוק המציאות (ת' חיפה). השתתף בערב שאנסונים, בערב שירי גרשווין, במחזמר גריז (טלית הפקות). בטלוויזיה: ללכת עד הסוף, טיפול נמרץ, כל העולם במה, החברים של שוש, האודישן הגדול. ברדיו: זמר קבוע בתכנית לילה חי. בקולנוע: דיבב בסרטי וולט דיסני: הגיבן מנוטרדאם, אלדין, מלך האריות, פוקהונטס, במבי, היפה והחיה, השועל והכלב. בין עבודותיו כבמאי: החותנת, בראבו-שרים 90', לרקוד ולעוף, החולה ההודי, אם הבית, פאניקה, ראש המועצה, משוגע עליה (הבימה), פיגמליון, בנות עובדות, הדודה של מנש (ת' חיפה), סיפור אהבה בשלושה פרקים (תה"ל), שירים שהוצאו מהקשרם (בית ליסיון), אמא אמרה לדני (המדיטק), מר גרין (זוכה פרס התיאטרון להצגת השנה 2001), פרק ב', קיזוז (הקאמרי), ריקוד בשישה שיעורים, אהבה ממבט שלישי, החדר הכחול, החולה ההודי, מדליה להארי (בית ליסיון), לא כולל שינה, אסיר בלב העיר (ת' באר שבע), שיחות לילה (גשר), עפרה (ת' הצפון) האמא של הרווקה (ת' הקומדיה). כמו כן ביים את מופע הבידור של רותם וענת. ביצע את המופע אלון אופיר שר לאזנאבור בהפקתו ובבימויו. **זכה פעמיים בפרס התיאטרון על תפקידיו בהמורדים (הקאמרי) וברוזן ממונטה כריסטו (ת' באר שבע).**

ניב מנור עיצוב תפאורה

בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב.

בין עבודותיו: בוגד, דרך השלום, ארוחה עם אידיוט (ת' באר שבע). מחוברים לחיים, קרום, שורת המקלה (הקאמרי). קב"ן, גבעת חלפון אינה עונה, מי מפחד מווירג'יניה וולף?, התקווה, לבד בברלין, יחסים מסוכנים, עשר דקות מהבית, יהוא, אלוהים מחכה בתחנה, השבועה, לא אשנא(הבימה). נבוקו, טוסקה, אורפיאו ואורידיצ'ה, מאדאם באטרפליי, החטיפה מההרמון, חליל הקסם, סינדרלה (האופרה הישראלית). רודף העפיפונים, חוות החיות(גשר). אוסלו, הפרדס, אמא שלו, אהבה זה לא הכל, משחקים בחצר האחורית, תפוחים מן המדבר, זוג (בית ליסין). הקומיקאים, צניחה חופשית (ת' חיפה). פר גינט (אנסמבל עיתים).

שחר פנקס דרמטורגיה

בוגרת תואר שני בבימוי, החוג לתיאטרון בפקולטה לאמנויות, אוניברסיטת תל אביב. משמשת כדרמטורגית בית של תיאטרון הבימה.

בין עבודותיה כמחזאית: בשר גבירותי ורבותי (אנסמבל הרצליה), אבא שלי לא ציפור (פסטיבל ישראל). אדם לא מת סתם, המאהב, אבא גוריו, סיפור פשוט, לבד בברלין, ארץ חדשה בשיתוף שי פיטובסקי, תהילה, האדרת, בדמי ימיה, כנרת כנרת, חלום ליל קיץ (ת' החאן). הוא הלך בשדות (בית ליסין). בימינו לא יוצאים לדו קרב, הבא אחריו, הדירה של רוזה בשיתוף איה קפלן. דרך השלום (ת' באר שבע). אורסטס ואלקטרה-משפט רצח (ת' לאומי קפריסין). כדרמטורגית: הסוחר מוונציה, לא אשנא, הקמצן, סימני דרך, מיקה שלי (ת' הבימה).

פרסים: מחזאית השנה על ההצגה אדם לא מת סתם 2013, פרס רוזנבלום למחזאית 2014.

גילי כוכבי עיצוב תלבושות

בוגרת מגמת עיצוב במה במכללת סמינר הקיבוצים, זוכת מלגת הצטיינות ע"ש משה שטרנפלד ומלגה מקרן שרת. מנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים בתיאטרון באר-שבע, זוכת פרס היוצרת והעובדת המצטיינת לשנת 2019.

במהלך השנים עיצבה תלבושות, תפאורה ואביזרים להצגות בתיאטראות שונים ומגוונים כגון תיאטרון באר שבע, התיאטרון הלאומי הבימה, המדיטק, תיאטר ג'יי ושינגטון, התיאטרון הארצי לנוער בשיתוף אורתו-דה, תיאטרון השעה, התיאטרון הערבי עברי, תיאטרון תמונע, להקת "על הבמה", חברת "אפרודיטה" איטליה, פסטיבל עכו, פסטיבל תיאטרון קצר, פסטיבל תיאטרונטון, סדרת "צלילי קסם" באופרה, קבוצת התיאטרון הירושלמי, בתי ספר למשחק- סמינר הקיבוצים, גודמן, בית צבי, ניסן נתיב, אוניברסיטת חיפה.

קרון גרנק עיצוב תאורה

בוגרת המגמה לעיצוב בחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל אביב.

בין עבודותיה: עד קצה הקשת, מחוברים לחיים, השיבה, שורת המקלה, הילד חולם, מצחיקונת, מפיסטו, סיפור הפרברים, שיער, תעלת בלאומליך, הפושעים החדשים, דג מוסר, דבר מצחיק קרה, סיראנו, מקבת, רומיאו ויוליה, האריסטוקרטים, איחש פישר, לילה לא שקט, הבדלה, משפחה חמה, אוי אלוהים, הגיל הנכון לאהבה, היה או לא היה, רוזנקרנץ וגילדנשטרן מתים, מותו של סוכן, באדנהיים, האב, שמנה, פלונטר, צחוק של עכברוש, המלט (ת' הקאמרי), הכבש ה-16, דבר על מקום הימצאם, מיקה שלי, עושה כרצונו, שייקספיר מאוהב, פרידה, עלובי החיים, אוויטה, גבירתי הנאווה, ביקור הגברת הזקנה, כתם לידה, הלהקה, חברון, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, טקסי, אליס בארץ הפלאות, הכלה וצייד הפרפרים, לוקאס הפחדן, המוות ישב לידי (ת' הבימה), האבולוציה של המינים, הנשים של ג'ק, של מי החיים האלה, איש הכריות, שלא תתעורר הילדה, אנשים קשים, בית ספר לנשים (ת' חיפה), מחיר החיים, איזה יופי, פרח השכונות, סובניר, בוגד, איזבלה, תשליך, גייפס, הימים הכי טובים (ת' באר שבע), ברוכים הבאים לגהינום, שיפוצים, לעבור את הקיר, משחקים בחצר האחורית, בעלת הבית, סינית אני מדברת אליך, הנאהבים והנעימים, אינטימיות, אפס ביחסי אנוש, דברים שאני יודעת, שבעה, האורחת, חתולה על גג פח לווהט, עקר בית, המוגבלים, טרטיף, המקרה המוזר של הכלב, אז בפראג, סוסים על כביש גהה, מנדרגולה, מכולת, אהבה זה לא הכל, הבנאליות של האהבה, מייק, איש הגשם (בית ליסיון), בילבי, רוק בבית הספר, צ'אפלין, פלאשדנס, סאלח שבתי, היירספריי, בילי אליוט. (ת' תל אביב), נישואי פיגארו, נבוקו בפארק 2018 (האופרה הישראלית).

כמו כן, עיצבה תאורה למופעי מחול. **זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2005 על עיצוב התאורה להצגה המלט. זוכת פרס התיאטרון הישראלי 2013 על עיצוב התאורה להצגה מקבת.**

שירן מעוז עוזרת במאי

בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בוגרת המסלול לתקשורת מקדמת במכללת סמינר הקיבוצים.

מפיקה, צלמת, מנהלת ועורכת תוכן ומנהלת הפקות והצגות בתיאטרון הבימה: בוסתן ספרדי, מאמא מיה, מצדה 1942, ינטל עוד חוזר הניגון, מלון סוף העולם, אדוני ראש המועצה, משוגע עליה, קב"ן, מפלצת הזיכרון, גלבי, יפו 1903, אני לא רפפורט, קזבלן.

אלון אופיר

שירן מעוז

ניב מנור

גילי כוכבי

קרון גרנק

אמיר קריאף פרופ' ינק'ה

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי.

בין תפקידיו בתיאטרון: מרחב מוגן, אותלו, המלט, רומיאו ויוליה, ציד המכשפות, גן ריקי, אירמה לה דוס, אימפרו (ת' חיפה), עשו עליך סרט, אלטלנה (בית ליסיון), עוץ לי גוץ לי, הצמה של אבא, דמוקרטיה, המלט, יתוש בראש, היה או לא היה (הקאמרי), הרוזן ממונטה כריסטו, החולה המדומה, בוגד, הכל אודות חוה, גלילאו, נורה, פרח השכונות, איפיגניה, הגיבן מנוטרדאם, רוחות, רומיאו ויוליה, פרק ב', גרין מייל, קומדיה סקסית בליל קיץ, הורים איומים, אם נדע לאהוב, בוא תכיר את אבא, הלווייה חורפית, האפקט, כלוב העליזים, הפקר, זורבה היווני, דרך השלום, ארוחה עם אידיוט (ת' באר-שבע), בעל אידיאלי, הבורגנים, המיזנטרופ, שדים ורוחות, הנס של אנטוניוס, ערב שירי ז'ק ברל (ת' הספרייה), כטוב בעיניכם (ת' המדיטק בשיתוף בית ליסיון), מנגינות מוזרות, בוא לא נדבר על זה (צוותא). משתתף במופע האלתורים פרוביזורי. קריין בחסויות של הזכיינית 'קשת' ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

אורן כהן דר' קופחתי

בוגר מצטיין של מחזור א' ב"גודמן- בית ספר למשחק בנגב" 2005. זוכה מלגת הצטיינות ע"ש מרק חסמן שלוש פעמים ברציפות, מלגת מצטיין מחזור תלת שנתית.

בין תפקידיו בתיאטרון: לטיפול יצאנו, קומדיה של טעויות, המדריך לחיים הטובים, הרוזן ממונטה כריסטו, פיאף, קן הקוקייה, החולה המדומה, גלילאו, משחזר הסכינים הסיני, חבלי משיח, טירונות בלוז, הגיבן מנוטרדאם, רומיאו ויוליה, גרין מייל, אבודים ביונקרס, בוא תכיר את אבא, הפקר, הבא אחריו, לא משלנו, דרך השלום (ת' באר שבע), היירספריי (ת' בוגרי גודמן), תרנגול כפרות (ת' הקיבוץ). בין תפקידיו בקולנוע: וסרמיל, שקופים, כביש 40 דרום. בין תפקידיו בטלוויזיה: כיפת ברזל, שביתה, עממיות, תיק נעדר, צומת מילר, בני אור. רדיו: הגיש רצועה יומית "שותפים לתשע" ברדיו דרום. זוכה פרס התיאטרון הישראלי לשחקן מבטיח 2009.

אדוה עדני רוחמה

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי.

בין תפקידיה בתיאטרון: סוניה מושקט (הבימה), ילדה של כולם, אני לא רפפורט, מי מכיר את עמוס חפר (בית ליסין), השקרן, המופע המוסיקלי שוק המציאות (ת' חיפה), קרום, אטום (הקאמרי), מהומה רבה על לא דבר, הנסיכה והרועה, הנאהבים, כטוב בעיניכם, ציד המכשפות, אהבה וזיכרון, אנה פרנק, בית המלאכה, לחנך את ריטה, יתוש בראש, נוכלים ואוהבים, כשאת אומרת לא, לא כולל שינה, אחרון המאהבים הלוהטים, בין חברים, גלילאו, טירונות בלוז, איזה יופי, רומיאו ויוליה, פרק ב', אבודים ביונקרס, בימינו לא יוצאים לדו-קרב, בוא תכיר את אבא, דונה פלור נשואה לשניים, כלוב העליזים, מחיר החיים, הבא אחריו, הדירה של רוזה (ת' באר שבע), פאל ג'ואי, הלוויה חורפית, המחזמר גריז (ת' הספרייה), חני בעלך אוהב אותך, מיכל (פסטיבל ת' קצר), ג'ורדן (תיאטרונטו 95).

בין תפקידיה בטלוויזיה: פרפר נחמד, תיכון השיר שלנו. השתתפה במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה, בימה והפיקה עם בעלה דוד קיגלר.

מאי שניידר רוחמה

בוגרת לימודי משחק גודמן בית הספר למשחק בנגב. בעלת תואר ראשון בתיאטרון מחול, מכללת סמינר הקיבוצים.

שמעון כהן יצחק כנעני

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב.

בין תפקידיו בתיאטרון: על קלות דעת וצביעות, מי תהום, קדיש, אנרכיסט מפוקפק, חלום ליל קיץ, הדיבוק, פילומנה, יומן חוף ברייטון, טירונות, מירלה אפרת, חלון בלהות, החייל האמיץ שוויק, שלמה המלך ושלמי הסנדלר, אלינג, הזוג המוזר, החותנת, השחקן, ארוחה עם אידיוט, קוויאר ועדשים (ולוטו) ליזיסטרטה, סיפור פשוט, תמונתו של דוריאן גריי, מיכאל קולהאס, סימני דרך (הבימה), צוואתו של כלב (החאן), ז'קו (בית ליסין), הבוגר (ת' חיפה), מעלה קרחות, נולד לחופש (ת' הילדים והנוער), בניטו (מוסליני) (ת' מת"ן). לא משלנו (ת' באר שבע).

כמו כן השתתף בסרטים תוכניות טלוויזיה וסדרות ילדים ובעל קריירת דיבוב ארוכת שנים.

אברהם סלקטר יצחק כנעני

שחקן תיאטרון קולנוע וטלוויזיה. למעלה מ-50 שנות משחק בכל התיאטראות בארץ, 16 שנים בבית ליסין.

מבין ההצגות שנקטעו עקב הקורונה: הזאבים ותיקון בקאמרי בשנה האחרונה משחק בבוסתן ספרדי בתיאטרון הבימה.

בין תפקידיו בתיאטרון: מסע ארוך, אל תוך הלילה, הרופא בעל כורחו, אסקוריאל, סדקים בבטון, ביבר הזכוכית, משפט דוד, גלם, יאנוש קורצ'ק. בין תפקידיו בקולנוע: השוטר אזולאי, השועל בלול התרנגולות שיגעון של אבא, חולה אהבה בשיכון ג', העולם מצחיק, אבינו, ל"ג בעומר, ישמח חתני, ורבים אחרים. בין תפקידיו בטלוויזיה: שבתות וחגים, פרשת השבוע, המסעדה הגדולה, שולחן לשישה, שכונה, שאטו עין כרם, מלכות, זגורי אימפריה, שנות ה-89, ישמח חתני, צומת מילר ורבים אחרים. בעל קריירת דיבוב ארוכת שנים.

רוברטו פולק יצחק כנעני

יליד ארגנטינה. עלה ארצה בשנת 1974. בוגר החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. חתן פרס רוזנבלום לאמנויות הבמה 1993.

בין תפקידיו בתיאטרון: זינגר, יתוש בראש (ת' באר שבע), פלסטינאית, מקבת (ת' חיפה), פילומנה, אידיוט לארוחה (בית ליסין), אביב מתעורר, אדם לא מת סתם, בוסתן ספרדי, ביקור הגברת הזקנה, הבגידה, הבן הטוב, הדיבוק, החולה המדומה, הנוקמים, סיפור אהבה, טייבלע והשד שלה, מאחורי הגדר, מוריס שימל, מיכאל קולהאס, סיבת המוות אינה ידועה, סיפור פשוט, עקומים, עת דודים, תמונתו של דוריאן גריי.

בין תפקידיו בטלוויזיה: השמיניה, המשרד.

בין תפקידיו בקולנוע: מאחורי הסורגים, גט, Meeting Venus, The Beast.

יואב הייט פינקסובר יו"ר הוועדה

בוגר הסטודיו למשחק ניסן נתיב תל אביב 1993

בין תפקידיו בתיאטרון: איפגניה באאוליס, ארוחה עם אידיוט (ת' באר שבע). פימה, אברם, איש ואישה אחת, דצמבר, המתאבד, שלוש אחיות, עירם של האנשים הקטנים, ירמה, ים-יבשה-ים (אנסמבל ת' הרצליה), קפה ערבה (בית ליסין), מילאנו(ת' הקאמרי), מריוס (הבימה), רוח ים, בריאת העולם ועסקים אחרים, לילה בקניון, בית הקפה של ירח אוגוסט, בני ערובה, המיליונרית מנאפולי, הברבור (ת' חיפה), הימאליה (פסטיבל עכו), הקרקס של מקס (תיאטרונטו), מסיבת יום הולדת (אנסמבל עתים), אי-שם, בסימן הלוטוס (אנסמבל פספורט).

בין תפקידיו בטלוויזיה: הנערים, רק להיום, אוטונומיות, כיפת ברזל, הצורך, שטיסל, חצויה, דאוס, משמורת, מתי נתנשק, אולי הפעם, חיי כלב, לתפוס את השמיים, טלנובלה בע"מ, הפוך.

בין תפקידיו בקולנוע: משהו יאהב מישהו, הכל מתחיל בים, תהילים, איזה מקום נפלא, המסע הארוך, שחקנים.

ניצה שאול חדווה בן משה

שחקנית ויוצרת. החלה את הקריירה שלה בלהקת פיקוד המרכז, המשיכה בתיאטרון "העממי" ובתיאטרון "הקאמרי", שם זכתה במלגת לימודים בלונדון, מטעם "קרן התרבות אמריקה-ישראל". למדה ב-RADA (האקדמיה המלכותית לאמנויות הבמה) וב-Drama Center. הופעת הבכורה שלה בווסט אנד בלונדון הייתה במחזהו של טנסי וויליאמס -The Red Devil Battery Sign, שבחר בה אישית לשחק במחזה.

כיכבה בסרטים רבים, ביניהם: השוטר אזולאי, כץ וקרסו, גבעת חלפון אינה עונה (גם על הבמה), חגיגה בסנוקר, עד ספטמבר, שרגא קטן, אהבה בשלייקס. בין תפקידיה בתיאטרון: האידיוטית, ערב שקופיות. השתתפה בסדרות הטלוויזיה: פלורנטין, אסתי המכוערת, אלביס, אולי הפעם, רוקדים עם כוכבים- בה זכתה במקום השלישי, שטיסל, רון, צומת מילר, מתים לרגע.

בסדרות טלוויזיה בינלאומיות, בתפקידים ראשיים ביניהן: Dr. Who, C.A.T.S. Eyes, EastEnders

הגישה את הסדרות בקצה השרביט למבוגרים, מוסיכי - מוסיקה קלאסית לילדים (ערוץ 2). מתמחה בתפקידי מספרת-זמרת ביצירות מוסיקליות ווקאליות מיוחדות.

הופיעה ברחבי העולם ובארץ עם תזמורות סימפוניות וקאמריות ביצירות כמו פאסאד של וולטון (בפסטיבל ישראל ובקאמרטה הישראלית), פרנקנשטיין!!! (על פי בקשה אישית של המלחין, ה. ק. גרובר). יצרה קלטות ווידאו של מוסיקה קלאסית לילדים - דורה מי פה. את סדרת ההצגות הרב-תחומית למשפחה - צלילי

קסם, עבור האופרה שבימים אלה מועלית בצוותא. **בשנת 2018 זכתה בפרס הוקרה מטעם משרד התרבות והתאחדות ענף הקולנוע על תרומתה הייחודית לקולנוע הישראלי ומכירה של למעלה מ-1,000,000 כרטיסי קולנוע. כלת פרס מפעל חיים מטעם אמ"י על פועלה כשחקנית יוצרת לשנת 2020/2022.**

אדיר שטיבלמן שון

בוגר גודמן בית הספר למשחק בנגב 2021. במהלך לימודיו זכה במלגת ספי ריבלין בתחרות מונולוגים קומיים ארצית ובתחרויות בית ספריות נוספות.

בין תפקידיו בתיאטרון: האחד (תיאטרון המשולש), פינוקיו (התיאטרון הארצי לילדים ונוער), אידית וולץ עזבה את הקבוצה (תיאטרון בוגרי גודמן). פרסומות: חברת XL, חברת דוריטוס, חברת WIX, מפעל הפיס.

ליאב תורג'מן ואסים הסניטר

סטודנט שנה ב' בבית הספר למשחק גודמן.

מנכ"ל

שמוליק יפרח

מנהלת אמנותית

שיר גולדברג

סמנכ"ל כספים

ואדמיניסטרציה

עודד יצקן

מנהל ייצור, הפקות

ותפעול

יואב מהרבני

מנהל טכני מחלקת

סאונד ומולטימדיה

אופיר ספיר

ע. אישית למנכ"ל

דנה קוניו

מנהלת לשכת מנכ"ל

תקוה סקוי

ע. אישי למנהלת

אמנותית

רום רזניק

חברי הוועדה

האמנותית

רותי טון

שחר פנקס

רום רזניק

יועצת וקשרי חוץ

רותי טון

חשבת

רו"ח עיריית שטופמאכר

מ"מ חשבת

אדיב שמואל

הנהלת חשבונות

אירית שרור

חשבות שכר והנהלת

חשבונות

אילנית דחליקה

מנהלת מכירות אזור

דרום

אושרה דנן

מנהלת מכירות חוץ

ולוח

רונית קריספין

מנהל דיגיטל

מיכאל קושניר

מנהלת פרסום והפקות

אירועים

שני אמור

מנהלת מחלקת מכירות

ושירות לקוחות

אילנית וקנין-בקר

אחראית משמרת ורכזת

הדרכה

חגית שלי

מכירות מנויים

ורד דהן

מעיינ בניה

שיר בטאשוילי

תמי חיימטוב

הודיה כהן

שי מליאס

עדן נגאוקר

נטלי נווה פרץ

אורלי קדוש

שרון קיים

נטלי רפאלוב

שירות לקוחות

מאי בן עזרי

רוני גולדשטיין

הודיה וולפוביץ

ענבר יעקב

אלמה פרייד

רכזת בקרת מינויים

יפעת חלילי

דוברות ויחסי ציבור

בת כהן יחסי ציבור

מנהלת מחלקה

חינוכית

שלי ליכט

מ"מ מנהלת מחלקה

חינוכית

אופיר אלמלח כרמל

רכזת תכניות ויזמות

הילה שמואל

רכזת אדמיניסטרציה

מחלקה חינוכית

מזל אבר

רכזות חוגים

ענבל שלום

מנהל הצגה

איציק קריספין

מעצבת ומנהלת

מחלקת תלבושות

ואביזרים

גילי כוכבי

מחלקת תלבושות

ואביזרים

עירית פלדמן

מנהל מחלקת תאורה

שמואל מור

מנהלי במה

אלי יורם

מוטי ברהום

אלעד רחמים

צוות במה

חנוך אברהם

תומר אברהם

אריה לוצאטו

יהודה מליסה

ארבל פורסטר

קובי צמח

אחראית מלבישות

לריטה מיגירוב

מלבישות

יהודית אלקיים

שנית ביטון

אביבית מלכה

מחלקת סאונד

ומולטימדיה

יעקב אבודרהם

אנדריי לומונובסקי

ארטיום קולסניקוב

ניר רובין

תאורה

רותם אבירם

אבי זוהר

אלירן צדיק

גבי פרידריך

הנהלה ציבורית

יו"ר פרופ' אייל שיינר

זיו אופק

אבי אטיאס

ד"ר אנגלרט מאיר

פיני בדש

נעמי בלומנטל

אלי בן סימון

ראובן בן סימון

דניאלה גז

אשר גרינבאום

פרופ' צבי הכהן

אפרת זיו-אספיס

עמירה חיים

עפרה חן

דוד יוסוב

סימה כחלון

גילה לוי

עופר ליפשיץ

עליזה מנור

פרופ' ג'ורג' מרקוביץ

עו"ד מאיר סהר

אריה קליינמן

אמיר רוזנבליט

ד"ר שלומי קודש

יוסי רייך

גלית שביט

ממונה בטיחות

פוזנר בטיחות

ייעוץ משפטי

עו"ד רמה לשם

עו"ד אהוד ערב

משרד רו"ח

חדד ושות'

מבקר פנים

רו"ח אריק קטורזה

רופא התיאטרון

ד"ר מיקי (מייקל) גידון

להצגה טופס 17

מנהל ייצור, הפקות ותפעול יואב מהרבני **מנהל טכני** אופיר ספיר
מנהל הצגה איציק קריספין **עוזרת במאי** שירן מעוז **מנהל במה** יורם אלי
תפעול תאורה אלירן צדיק **תפעול סאונד** ארטיום קוליסניקוב **וידאו** אנדריי לומונובסקי
רקוויזיטים חנוך אברהם **מלבישה** לריטה מיגירוב **בניית תפאורה** שמעון אהרוני
עריכת תכניה והגהה לשונית רותי טון
צילום מעיינ בניה קאופמן **אריזה גרפית** גיא יעקב ישראלי. *052711111*

יו"ר אגודת הידידים גב' עליזה מנור

מייסדים

אדמה מכתשים

לוי אריה- הקהילה היהודית של מונטריאול - FEDERATION CJA

לוצאטו אתי וכפיר - לוצאטו את לוצאטו בע"מ

מתן שירותי בריאות בע"מ - רינה רמות

עליזה מנור- ע.ע מנור ייזום, שיווק וניהול בע"מ

ידידים לפי סדר א-ב'

אברהם עדי ואליזבט, אביסרור אלי וג'ורג'ט - אביסרור משה ובניו בע"מ,
 אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו, אופק ורד וזיו, איתני רונית ואלדד, אליה רחל ומקס,
 אלימלך כוכי ומאיר- אחים אלימלך בע"מ, אמויאל קובי ומיטל - קרן תעשיות,
 בדש ארז - ב.ב אפיק, בלהה אדם, בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ, בן כנען סימה וישראל,
 בן סימון רינה ואלי, ד"ר ברנר הלל ודורה, גז דניאלה ויוסי, גרינבאום אירית ואשר, דורון מוטי וחני,
 חיים עמירה ונתן, חמו שי - עבודות בניה בע"מ, כהן אביב ויוליה, כהן מיכל ושלמה,
 כהן שוש ויעקב, כחלון סימה ויעקב, ליליאן עידו ואסתר, ליפשיץ איריס ועופר, מזור איתי ולירון,
 מיטלר אורית ואורי, מייסלוס מקס ורוסיטה, עו"ד סימונה גולדמן ואריה מימון, בן שמואל יצחק,
 מרש אדריכלים בע"מ - מרש עליזה ורמי, נגב מינרלים בע"מ - רזין אליו וניצה, עפרה חן,
 נגר מיטל ורון, נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי, סופרו מירב ויובל, עמרני עמליה ומנחם,
 פוגל אירית ומוטי, פרחי שוקולד, צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ - אלוש צביקה וחגית,
 קארס נורית וסיוון, קליינמן דיתה ומשה, רוזנבליט אמיר, רוט אנה ואורי,
 ד"ר גרגורי ריביצקי ואנה צינברג, רייך יוסי ומרגיט בוגן- בית מרקחת הנגב, שדה טל,
 שוורץ גישרה, שוורץ יוסי - 101 יזמות בע"מ, שופן יהודית - כימקונטקט ישראל בע"מ,
 שטרן שי ורוית - חזון סי בע"מ, בני דרורה ושמואל שלום, פרופ' דורית ואלון תבור,
 תבליני מימון - מימון אברהם ואיתי

עמית אולמן, אפרת ארנון, רון ביטרמן, נעה בירון, אורי בלופרב, נועם ברמט*, אמיר גולדמן,
 תמיר גינזבורג, תום גרציאני, אסף דגני, אבי דנגור, יואב הייט, אביב ונטורה*, אסף זגה*,
 איתי חביב**, לוטם חכמון*, יעל טל, אורן כהן*, ויקי כהן*, שמעון כהן, נגה כץ, אביב כרמי,
 הילה לב-ארי, נעמי לבוב, רון מגדיש*, זוהר מידן*, רבקה מיכאלי, דניאל מנוחין*, שיר סייג*,
 אברהם סלקטר, רפאל עבאס, אדוה עדני, רוברטו פולק, עמית פרטוק*, אודי פרסי, נבו קמחי,
 אמיר קריאף, עמית רהב, ניצה שאול, סנדרה שדה, מולי שולמן, אדיר שטיבלמן*, שרון שטרק,
 מאי שניידר*, דני רועי שפירא*, טלי שרון, ליאב תורג'מן**

*בוגרי **גודמן**, בית ספר למשחק בנגב

תלמידי **גודמן

HEALTH SCARE

Play & Music by **Guy Meroz**
Directed by **Alon Ophir**

Set Design **Niv Manor**
Dramaturgie **Shahar Pinkas**
Costumes **Gili Cochavi Ogorinsky**
Lighting Design **Keren Granek**
Assistant Director **Shiran Maoz**

Amir Krief
Prof Brbistein, hospital C.E.

Oren Cohen
Dr. Kupachti, hospital vice C.E.

Adva Edni/Mai Shneider
Ruchama, head nurse

Shimon Cohen/Avraham Selektar/ Roberto Polak
Isaac Kna'ani, patient, retired

Adir Stiebelman
Sean, his grandson

Niza Shaul
Hedva Ben Moshe, sister of the operated on Isaac

Yoav Hait
Dr. Pinkasover, Inspector of the Ministry of Health, chairman
of the committee

Liav Turgeman
Vassim, a sanitor

Prof. Barbistein, is a world-renowned surgeon and the director of the "Shaarei Tikva" hospital. Just before performing a revolutionary pancreas transplant, he discovers that the Ministry of Health is considering canceling the historic procedure due to deficiencies discovered in the hospital under his management. Prof. Yanke was forced, for the first time in his life, to hide, invent and lie (as he had never done before) in order to save the hospital, his career and the historic transplant. At the same time, Issac Kna'ani, an ordinary patient, makes a fatal mistake and arrives at the hospital without **Form 17**.

Israel's sick health care system is exposed in the crazy farce **Health Scare**, in which doctors are forced to hide, patients in a closet while the Ministry of Health searches for traces of leaven in the operating rooms.

In the end, it turns out definitively - laughter is good for our health. Everything else – less.

Opening: 14 November 2022, Be'er Sheva Theatre

🕒 **1 hour 20 minutes** with no interval

50
שנות
תרבות בנגב
Be'er Sheva
Theater
תיאטרון
באר שבע

זוכה "אות בן-גוריון"
לשנת תשפ"ב, אוקטובר 2021,
מטעם אוניברסיטת בן-גוריון בנגב

b7ttheater

 תיאטרון באר שבע

www.b7t.co.il

*2690

שדרות רגר 41, המשכן לאמנויות הבמה באר-שבע